

over de Personer, som ere mellem 15 og 18 Aar. Landsthinget har været fuldkomment enigt med Folkethinget i, at de Domme, som overgaae saadanne Personer, ikke burde have nogen forringende Indflydelse paa deres Værd, medmindre Straffen oversteg Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fangelost; men medens Reglen i det af Folkethinget vedtagne Udkast var udtrykt saaledes, at det hed: „Domme, der ere overgaaede Personer mellem 15 og 18 Aar“, hedder det derimod i det af Landsthinget vedtagne Udkasts § 6: „Domme, der overgaae Personer mellem 15 og 18 Aar“. Der vil saaledes, som Udkastet er affattet fra Landsthingets Side, neppe ved nogen Fortolkning kunne faaes Andet ud af det, end at Reglen kun faaer Anvendelse paa de Domme, der i Fremtiden affiges over saadanne Personer, og derimod ikke paa Domme, der ere affagle før denne Lovs Udgivelse. Dette har vel neppe været Hensigten; der foreligger i alt Fald ikke Noget i Landsthingets Betænkning, som tyder paa, at det har været Meningen i saa Henseende at foretage nogen Forandring. Men i ethvert Fald forekommer det Udvalget, at en saadan Forandring ikke vilde være tilstrækkeligt motiveret; der er neppe nogen Grund til at stille de Personer, der tidligere ere dømt, anderledes i Henseende til Værd end dem, der fremtidig blive det. Der er saameget mindre Grund dertil, som det nu, da Straffelovgivningingen er mildere, end den tidligere har været, maa antages, at de, der efter den tidligere Straffelovgivning ikkun ere bleve ansete med Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fangelost, jo idetmindste vilde være ligesaa lidt graverede som de, der idømmes saadanne Straffe efter den nugældende Lovgivning. Udvalget antager derfor ikke, at der kan være nogen som helst Grund til at betvivle, at Landsthinget vil gaae ind paa dette Endringsforslag, der vistnok kun kan betragtes som en Rettelse. Som den ærede Formand har omtalt, er Citatet i § 3 af § 3 beroende paa en Trykfeil, som allerede er foranlediget rettet. Udvalget skal altsaa indstille dette ene Endringsforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren: Jeg nærer aldeles ingen Tvivl om, at det har været Lands-

thingets Mening ikke at gjøre nogen Undtagelse med Hensyn til de Personer mellem 15 og 18 Aar, hvem Domme tidligere ere overgaaede, og jeg erkjender, at det for at forebygge enhver Misforstaaelse kan være rigtig at vedtage det af Udvalget stillede Endringsforslag, som jeg herved skal anbefale.

Klein: Jeg ønske kun at udtale, at jeg er enig med det ærede Udvalg i den Udtalelse, der findes i dets Erklæring om, at det i og for sig maa ansees for mindre correct i en Lov om Geresopreisning at optage den procesuelle Bestemmelse, at Frisindelse for videre Tiltale ikke maa finde Sted for Fremtiden. Jeg havde fundet, at det, saaledes som jeg til-
 lod mig at antyde, da Sagen tidligere var under Forhandling her i Folkethinget, vilde have været correctere, om man havde henviist en saadan Forandring i vor hidtil gjældende procesuelle Ret til en særlig Lov. Smidlertid er jeg ligesom Udvalget af den Formening, at det ikke vilde være rigtig at lægge nogen høj Grad af Vægt paa denne mindre, formelle Ucorrecthed, ligesom jeg da ogsaa maa erkjende, at efter den Maade, hvorpaa Bestemmelsen er foreslaaet optagen i § 5, fremtræder det mindre Correcte ikke just paa nogen sær stødende Maade. Forsaavidt er jeg altsaa enig med det ærede Udvalg, men jeg vil ikke tilbageholde dertil at spise den Formening, at, saaledes som Forslaget nu foreligger, tiltraadt af det ærede Udvalg selv, med den omtalte mindre Correcthed, er det dog langt at foretrække for, hvad der var blevet foreslaaet af det ærede Udvalg tidligere og vedtaget af Folkethinget. Ifølge den Maade, som Sagen nu er foreslaaet ordnet paa, undgaaer man at gjøre sig skyldig i, hvad jeg har tilladt mig at omtale som, og hvad jeg fremsædes mener maa siges at være, noget Urigtigt, noget i sig selv Usandt, nemlig at lade denne særlige Form for en egen Frisindelse, Frisindelse for videre Tiltale, blive bestaaende og bestandig blive bragt i Anvendelse af Domstolene, og ikke bestomindre ved Siden deraf gjennem Loven om Geresopreisning at forandre den Charakter, som denne Frisindelsesform i og for sig, overensstemmende netop med Opinionen, maa siges at have. Efter hele den Gang,